

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 52, 7
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 108 : 1 en 2**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 51 : 1 en 3**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Jesaja 52 : 1 - 12**
8. **Zingen : Psalm 134 : 1 - 3**
9. **Tekst : Jesaja 52 : 7**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Gezang 29 : 1 en 4**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Dienst van de offergaven**
14. **Slotzang : Psalm 122 : 1 en 3**
15. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Als u, net als ik, na de Tweede Wereldoorlog geboren bent en altijd in Nederland hebt gewoond, dan bent u een bevoorrecht mens. Toch? Wie van ons zou er in Afghanistan willen wonen? Of Irak? Of in Syrië? Natuurlijk hebben we allemaal met een stuk lijden te maken in ons leven. De een meer, de ander minder, maar niemand ontkomt daaraan. Maar dan weet je niet uit ervaring wat oorlog is. Op een enkeling na weten we ook niet hoe het is om bij een minderheid in Nederland te horen. Wat dat betreft kennen de meesten van ons een rustig leven. In de tijd van onze tekst is dat wel heel anders. Welke tijd onze tekst precies geschreven is, is onderwerp van discussie onder theologen. Maar wel is duidelijk tegen welke achtergrond deze profetie is gesproken.

Het volk Israël is in ballingschap gevoerd. En bij Jesaja gaat het dan in het bijzonder om het zuidelijke rijk. Het tweestammenrijk dat vaak het rijk van Juda wordt genoemd. Het noordelijke rijk is al in 722 voor Christus vernietigd door de Assyriërs. Het zuidelijke rijk was in 586 voor Christus gevallen met de inname en verwoesting van Jeruzalem door de Babylonische koning Nebukadnessar. Daarbij is de stad volledig verwoest. Vele inwoners zijn gedood en de mensen die de val van de stad hebben overleefd zijn weggevoerd in ballingschap. Dit is een van de meest traumatische gebeurtenissen geweest in de geschiedenis van het Gods volk. Ze hadden nooit gedacht dat God zijn uitverkoren stad, de stad waar zijn tempel stond en die Hij had uitgekozen als woonplaats, zou overleveren aan de vijanden van zijn volk. En deze ballingschap was maar niet voor korte tijd, zoals een kind even naar zijn kamer moet als het vervelend is. Het was een ballingschap die meer dan zeventig jaar zou duren. Zeventig jaar zou het volk in een vreemd land wonen. Levend met die traumatische beelden van de verwoesting van de stad en de gewelddadige dood van familieleden en vele bekenden. Beelden van een tempel die in vlammen opging. Zo leefde het volk van God ver weg van hun geliefde stad en vaderland. Ze waren vreemdelingen en vormden een machteloze minderheid. Wat hadden van de toekomst te verwachten? Hoe zouden ze zich ooit kunnen bevrijden van hun machtige overheersers? Hoe zouden ze ooit kunnen terugkeren naar hun vaderland en de tempel van de HERE kunnen herbouwen?

En ergens in die tijd klinkt dan het woord van onze tekst. De tekst die spreekt over een vreugdebode, over vrede en verlossing. Ik heb de tekst van vanmorgen zo samengevat.

Het verwoeste Jeruzalem ontvangt heerlijk nieuws van God.

Het ontvangt:

1. **een aankondiging van de komst van God als koning,**
2. **een aankondiging van redding en vrede.**

We zullen dus eerst zien dat het verwoeste Jeruzalem een aankondiging van vrede ontvangt. Onze tekst is ook bij de nodige niet christenen bekend. Liefhebben van klassieke muziek. Want Händel, de klassieke componist, heeft in de Messiah een aria geschreven voor deze tekst: How beautiful are the feet of man. Het beeld van de tekst kunnen jullie ook wel begrijpen, jongens en meisjes. Zeker in deze tijd van Sinterklaas. Maandag zal Sinterklaas waarschijnlijk wel weer op school komen. En altijd moet je dan wachten. Komt hij er al aan? Misschien is er een kind aan de aandacht van de juf ontsnapt en is de op de hoek van de straat op uitkijk gaan staan. Daardoor ziet hij Sint eerder aankomen dan de kinderen die netjes op het plein staan te wachten. En dat kind op de hoek die ziet dan in de verte Sinterklaas aankomen. Op zijn paard of op een bakfiets net als vorig jaar. En zodra dat kind hem ziet, holt hij naar het schoolplein om tegen iedereen te roepen dat Sint eraan komt. En door dat nieuws gaan jullie harten nog wat sneller kloppen. Dat is het beeld van de tekst. Alleen staan hier niet kinderen op een schoolplein. Nee, de stad van God, Jeruzalem is degene die aan het wachten is.

Jeruzalem wordt ook wel vaak Sion genoemd in de Bijbel. En in onze tekst wordt ze voorgesteld als een persoon. Want in vers 8 staat: 'Hoor, uw wachters'. De stad moet juichen, jubelen en feestvieren, want de HERE komt eraan. De HERE keert terug naar zijn stad. En er is reden voor de stad om vol te zijn van blijde opwindning. En dat wordt ook prachtig tot uitdrukking gebracht in de woorden van onze tekst. En in het Hebreeuws gebeurt het nog wat poëtischer dan is onze Bijbelvertaling. Want letterlijk staat er: hoe prachtig zijn de voeten op de bergen van hij die goed brengt. Hier worden de voeten van de vreugdebode gejubeld. Dat zullen wij niet zo gauw doen, maar ergens is het ook wel begrijpelijk. Want het zijn zijn voeten die hem dragen. Die hem over de bergen laten hollen, zodat hij het blijde nieuws kan vertellen aan de stad. Hij snelt daarbij over de bergen, want Jeruzalem ligt in de bergen. Je ziet aan hoe hij loopt dat hij blij nieuws brengt. De boodschapper is opgetogen en er is geen aarzeling in zijn manier van lopen. Want hij weet dat hij met open armen ontvangen zal worden. Want hij brengt het nieuws waar Jeruzalem al zo lang naar uitkijkt.

En het centrum van die blijde boodschap is dat God terugkeert naar Jeruzalem. Dat is de belofte van God voor de herbouw van de tempel. God gaat weer in het midden van zijn volk wonen. Sion is niet langer als een kind dat door haar ouders verlaten is, maar er is ontferming voor de kerk van die dagen. Want dat moeten we ook goed beseffen. Jeruzalem en Sion staan niet alleen voor de hoofdstad van het beloofde land. Het is veel meer. Jeruzalem is de woonplaats van God. God woont onder zijn volk. Jeruzalem staat dus ook voor de kerk. De kerk van het Oude Testament en de kerk van het Nieuwe Testament. Het is de stad waar Gods kinderen zich verzamelen. Tot welk volk ze ook behoren. Denkt u maar aan Psalm 87: de Filistijnen, Tyriërs en Moren zijn binnen u o godstad voortgebracht. Of zoals het in vers 5 van de onberijmde Psalm staat: 'Met recht kan men van Sion zeggen: 'Welk volk ook, het is hier geboren, de Allerhoogste houdt Sion in stand.' Jeruzalem, als plaats waar God woont, zal dan ook straks uit de hemel neerdalen en een woonplaats zijn voor al Gods kinderen. En God zal zelf ook in deze stad wonen.

God keert terug naar Jeruzalem. Maar niet zomaar als een God die in die stad aanbeden wil worden. Nee, Hij komt terug als Koning. Tot David tot de verwoesting van de stad in 586 had er altijd een mens op de troon van David gezeten, maar straks zal God zelf de Koning zijn in de stad. En dat is natuurlijk fantastisch, jongens en meisjes. Want wie is een betere Koning dan God? Wie is er sterker dan Hij? Niemand! Wie is er wijzer dan God? Niemand! Wie houdt er meer van het volk dan God? Niemand! Als de HERE Koning is in Jeruzalem is dat de beste garantie voor de toekomst van de stad. Voor de toekomst van de kerk. Ja, dat is nog eens fantastisch nieuws. God keert terug naar Jeruzalem en dat als nieuwe Koning van de stad. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats letten op de blijde aankondiging van redding en vrede. Juist deze aanduiding dat God koning zal zijn in Jeruzalem tilt deze profetie uit boven het nieuws dat er een einde zal komen aan de ballingschap van het volk van God en de tempel van God in Jeruzalem herbouwd zal worden. Zeker als we daarbij bedenken wat het centrale thema in de prediking van Johannes de Doper en de Heer Jezus was. Dat was namelijk het Koninkrijk van God. Het koninkrijk der hemelen. Johannes riep de mensen op zich te bekeren, omdat het Koninkrijk van de hemel dichtbij gekomen was. En hij doelde daarmee op de Heer Jezus die geboren was en die zich aan het voorbereiden was op zijn taak als Messias. Maar liefst 31 keer vinden we uitdrukking 'ko-

ninkrijk der hemelen' in de evangeliën terug. Veel gelijkenissen van de Heer Jezus gaan over dit Koninkrijk. Jezus Christus is de beloofde koning op de troon van David. Hij komt werkelijk wat veranderen in de wereld. Hij komt een einde maken aan de macht van de duivel en Hij komt het Koninkrijk van God in de wereld herstellen.

Vandaar dat de aankondiging van zijn komst ook een aankondiging van vrede en redding is. Redding omdat Jezus Christus de macht van de satan zal verbreken. Hij zal mensen vrijkopen uit zijn macht door voor hun zonden te betalen met zijn eigen bloed. Het zal een harde strijd zijn. Een bloedige strijd. Een strijd waarbij Jezus een hoge prijs zal moeten betalen. Maar die Hij wel zal winnen. Zo zullen wij gered worden uit de macht van de duivel en zijn handlangers.

En Jezus zal voor vrede zorgen. Vrede tussen God en zondaars. Vrede doordat Hij de toorn van God stilt. Door de toorn van God op zijn eigen hoofd te laten neerkomen en de pijn ervan de ondergaan. Zo brengt Hij vrede tussen God en de mensen. En hoe hard wij dat als mensen nodig hebben heeft Israël aan den lijve ondervonden in de tijd van de ballingschap en ook in andere tijden. Maar ook zal Hij uiteindelijk voor vrede zorgen tussen de mensen. Gezien het feit dat er zoveel verschillende kerken zijn en er nog altijd spanningen zijn in de kerk, kunnen we het gevoel krijgen dat er van die vrede nog niet veel terecht is gekomen. En het is waar dat er op dit terrein nog veel werk ligt. Toch moeten we ook zien wat er al is bereikt. De blijde boodschap van de komst van Jezus Christus verbindt mensen van allerlei rang en stand. Het brengt mensen van allerlei ras en volk bij elkaar. Ze voelen zich verbonden door het geloof in hun koning Jezus Christus. Ze hebben één Koning en weten zich burgers van hetzelfde Rijk.

Wat moet een dergelijke boodschap als muziek in de oren hebben geklonken van de ballingen in Babylon. God gaat alles goed maken. Jeruzalem wordt in zijn glorie hersteld. Ja, Jeruzalem wordt nog mooier dan de stad ooit is geweest. En God zelf zal er als Koning regeren. Dat moet die getraumatiseerde mensen nieuwe hoop en moed hebben gegeven.

En wat doet dat met ons broeders en zusters? Raakt ons dat, broeders en zusters? Het gevaar bij adventspreken en preken in de lijdenstijd is dat we van tevoren al weten waar de preek op neer zal komen en we ons hoofd en hart op de automatische piloot hebben gezet. Ik loop zelf dat gevaar bij het schrijven ervan. Maar daarmee gaat dan wel veel troost en rijkdom aan ons voorbij. Want Jeruzalem ontvangt hier toch een heerlijke

boodschap. De tijd van het lijden en verlaten zijn is voorbij. God trekt zich het lot van zijn kerk aan. Dat is toch een troost voor de kerk van alle tijden.

Ik was de preek begonnen met stil te staan bij het feit dat de meesten van ons nooit oorlog hebben meegemaakt. Ik hoop ook dat het zo blijft. Aan de andere kant moeten we toch ook zeggen dat die rust waarin we mogen leven ook iets gevaarlijks heeft. Je kunt ook te rustig worden en geestelijk in slaap vallen. Waarbij de rijkdom die God geeft ons hart niet meer raakt. Het lijden van het volk Israël staat ver van ons af en we kunnen ons er moeilijk mee identificeren. 'Zo was het voor hen, maar voor ons gelukkig niet', en we gaan weer over tot de orde van de dag. En dat is niet van de Heilige Geest. Maar er is geen reden om tevreden achterover te hangen. Want het gaat niet goed. Het gaat niet goed met de kerk. Het aantal Nederlanders dat nog serieus de HERE wil dienen is gedaald tot een historisch dieptepunt. Nog nooit zijn de kerken in Nederland in de afgelopen 500 jaar zo leeg geweest. Ook Bijbelgetrouwe kerken zien hun ledental achteruit gaan. En we merken in de Nederlandse politiek dat steeds meer politici niets op hebben met het christelijke denken. Wie een beroep doet op Gods Woord heeft zichzelf als gesprekspartner buitenspel gezet. We hoeven dan ook niet verbaasd te zijn als de kerk in Nederland het alleen maar moeilijker gaat krijgen in de komende tijd. Ik wil u geen rampscenario schetsen. Ik kan ook niet in de toekomst kijken. Maar we moeten ons er niet over verbazen als we het moeilijker gaan krijgen om ons geloof te belijden en vorm te geven in onze samenleving. Dat zou bij ons gevoelens van onmacht kunnen oproepen. Gevoelens van angst.

Maar hoe het ook wordt, één ding is ons houvast: Jezus Christus is onze Koning. En Jezus Christus komt eraan. En als de kerk in nood is, mag ze zich verblijden over de blijde boodschap dat er redding en vrede aankomt voor het volk van God. Want God is Koning.

Amen